

Forslag

til

Lov om ændring i lov om revalidering.

(Om revaliderings- og forsorgsdirektoratet).

Fremsat den 27. januar 1966 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov nr. 170 af 29. april 1960 om revalidering foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, og § 7, stk. 2, ændres „invalidforsikringsretten“ til „revaliderings- og forsorgsdirektøren“.

2. I § 3, stk. 1, 1. punktum, ændres ordene „Efter invalidforsikringsrettens bestemmelse“ til „Efter bestemmelse af det i § 17 omhandlede revalideringsnævn“.

3. I § 3, stk. 1, 2. punktum, stk. 2 og 3, § 4, stk. 2, § 6, stk. 1 og 3, § 8, stk. 1, 2, 3 og 5, og § 17, stk. 3, ændres „invalidforsikringsretten“ til „revalideringsnævnet“.

4. I § 4, stk. 1, ændres „invalidforsikringsrettens“ til „revalideringsnævnets“.

5. § 5, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. For at opnå tilskud eller lån i henhold til stk. 1 eller 2 skal vedkommende institution eller foranstaltning godkendes af socialministeren. Godkendelse meddeles efter indstilling fra revaliderings- og forsorgsdirektøren, efter at denne har forhandlet med det i § 16, stk. 4, nævnte udvalg. Ved sagens behandling skal der foreligge en udtalelse fra vedkommende amtsrevalideringsudvalg, afgivet efter samråd med revalideringscentret.“

6. I § 5, stk. 5, ændres „§ 60, nr. 2, og § 61“ til „§ 113, nr. 2, og § 114“.

Socialmin. j. nr. VI¹-1965.

7. Til § 5 føjes som nyt stk. 7:

„Stk. 7. Socialministeren kan bestemme, at de beføjelser, der efter stk. 3 tilkommer ham, kan udøves af revaliderings- og forsorgsdirektøren.“

8. I § 6, stk. 2, § 7, stk. 6, og § 8, stk. 4, ændres „§ 50“ til „§ 16“.

9. § 7, stk. 3, sidste punktum affattes således:

„For så vidt angår forskudsvis udbetalte underholdsbidrag træffer det sociale udvalg beslutning om bortfald af tilbagebetalingspligten for hele bidraget eller en del af dette i det omfang, i hvilket det sociale udvalg skønner, at pågældende normalt ville have afholdt disse udgifter.“

10. § 7, stk. 7, affattes således:

„Stk. 7. De i lov om offentlig forsorg indeholdte almindelige regler finder med de fornødne lempelser tilsvarende anvendelse på hjælp efter denne paragraf.“

11. Til § 10 føjes som nyt stk. 3:

„Stk. 3. Socialministeren kan bestemme, at de beføjelser, der efter stk. 1 tilkommer ham, kan udøves af revaliderings- og forsorgsdirektøren. Denne træffer da sine afgørelser efter forhandling med det i § 16, stk. 4, nævnte udvalg.“

12. Til § 11 føjes som nyt stk. 2:

„Stk. 2. Socialministeren kan bestemme, at de beføjelser, der efter stk. 1 tilkommer ham, kan udøves af revaliderings- og forsorgsdirektøren. Denne træffer da sine afgørelser efter forhandling med det i § 16, stk. 4, nævnte udvalg.“

13. I § 13 ændres „socialministeren“ til „revaliderings- og forsorgsdirektøren“.**14. § 14, stk. 2, sidste punktum affattes således:**

„Statens tilsyn med og vejledning til godkendte revalideringsinstitutioner udøves af revaliderings- og forsorgsdirektøren under medvirken af revalideringscentre efter nærmere af socialministeren fastsatte regler.“

15. Til § 14, stk. 4, føjes som nyt 2. punktum:

„Revaliderings- og forsorgsdirektøren fører tilsyn med udøvelsen af revalideringscentrenes virksomhed.“

16. I § 16, stk. 1, 2. punktum, indsættes efter „sundhedsstyrelsen“ „revaliderings- og forsorgsdirektoratet“.**17. I § 16 indsættes efter stk. 3 som nyt stk.:**

„Ved behandlingen af sager om etablering og drift af revalideringsinstitutioner og beskyttede virksomheder og om uddannelse af personale m. v., jfr. §§ 5, 10 og 11, bistår revaliderings- og forsorgsdirektøren af et udvalg. Direktøren er formand for udvalget, der i øvrigt består af de medlemmer af samordningsudvalget, som repræsenterer Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, De samvirkende Fagforbund, De samvirkende Invalideorganisa-

tioner, Københavns kommune, Den danske Købstadforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, finansministeriet, sundhedsstyrelsen samt Samfundet og Hjemmet for Vanføre. Yderligere medlemmer kan udnævnes af socialministeren. Udvalget tilføres en ikke stemmeberettiget repræsentant for socialministeriet.“

18. I § 17 ændres overskriften til „Revalideringsnævnet“.**19. § 17, stk. 1, 1. og 2. punktum affattes således:**

„Revalideringsnævnet består af revaliderings- og forsorgsdirektøren som formand samt 7 andre medlemmer, der udnævnes for 6 år ad gangen af socialministeren.“

20. § 17, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Såfremt afgørelsen af en sag gør dette nødvendigt, kan revalideringsnævnet tilkalde et af invalideforsikringsrettens lægekundige medlemmer til at deltage i sagens behandling med stemmeret.“

21. I § 17, stk. 4, ændres „invalideforsikringsrettens revalideringsafdeling“ og „invalideforsikringsretten“ til „revalideringsnævnet“ og „rettens“ til „nævnets“.**22. I § 17, stk. 5, ændres „revalideringsafdelingens“ til „revalideringsnævnets“.****23. I § 18, stk. 1, ændres „lov om folkeforsikring“ til „lov om invalidepension m. v.“.****24. § 20, stk. 5, affattes således:**

„Stk. 5. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1970-71.“

§ 2.

Tidspunktet for ikrafttrædelsen af loven bestemmes af socialministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Revalideringsloven af 29. april 1960 trådte i stedet for en række bestemmelser, der fandtes spredt i sociallovgivningen. Ved loven åbnedes adgang for alle, der har behov derfor, til hjælp til erhvervs-mæssig revalidering.

Ifølge lovens § 20, stk. 5, skal loven optages til revision senest i folketingsåret 1965-66. Da de hidtil indvundne erfaringer ikke giver tilstrækkeligt grundlag for en tilbunds gående revision af loven på nuværende tidspunkt, og da loven, som det fremgår af de følgende bemærkninger, fortsat udgør et tilfredsstillende grundlag for revalideringsarbejdet, stilles der imidlertid ved nærværende lovforslag — udover visse redaktionelle ændringer — alene forslag til sådanne ændringer i loven, som er nødvendiggjort ved oprettelsen af revaliderings- og forsorsgdirektoratet.

Loven indeholder bestemmelser om individuel hjælp til revalidering, om støtte til etablering og drift af institutioner og foranstaltninger, der varetager revalideringsopgaver, om støtte til iværksættelse af beskyttet beskæftigelse for invaliderede, om fortrinsadgang til arbejde for invaliderede og om revalideringsens organisation samt finansieringsbestemmelser.

Den individuelle hjælp til revalidering omfatter hjælpemidler for invaliderede, hjælp til særlig sygebehandling, til optræning, oplæring og anden uddannelse på de almindelige uddannelses- og oplæringssteder, til arbejdsmaskiner og værktøj og etablering af selvstændig virksomhed samt til underhold under revalidering.

Udgifterne til hjælpemidler i henhold til revalideringslovens § 3 har i finansåret 1964-65 udgjort ca. 22 mill. kr., til syge- og kurbehandling samt medicin i henhold til lovens § 4 ca. 900.000 kr., til optræning, uddannelse m. v. i henhold til lovens § 6 ca. 15 mill. kr. og til maskiner og etablering m. v. i henhold til lovens §§ 3 og 8 ca. 7 mill. kr. De nævnte udgifter på i alt ca. 45 mill. kr. er afholdt af invalideforsikringsfonden.

Hjemmelen til at yde støtte til etablering og drift af institutioner, der varetager revalideringsopgaver og beskyttet beskæftigelse, er siden lovens ikrafttræden anvendt til udbygning af bestående og etablering af en række nye institutioner. Før revalideringsloven fandtes ca. 15 optræningsinstitutioner af forskellig art; der findes nu i alt ca. 40 revalideringsinstitutioner med i alt ca. 1.350 pladser. Der er endvidere godkendt ca. 20 beskyttede virksomheder med i alt ca. 570 pladser.

Institutionerne er i vidt omfang indrettet i lejede bygninger og lokaler. Staten har indtil den 1. april 1965 til anlæg af nye og udbygning af bestående institutioner investeret ca. 7,5 mill. kr., heri iberegnet inventar og maskiner. Til dækning af statens udgifter til drift af institutionerne er på finansloven for finansåret 1965-66 bevilget 18 mill. kr.

Behovet for særlige optræningsinstitutioner for erhvervshæmmede må for tiden de fleste steder anses for dækket. Der må antages at være endnu et udækket behov for beskyttede arbejdspladser.

På det organisatoriske område indførte loven særlige revalideringsorganer, såvel centralt som lokalt. På det centrale plan oprettedes et samordningsudvalg vedrørende revalidering. Samordningsudvalgets virksomhed er koordinerende, planlæggende og rådgivende, og loven pålægger i en række tilfælde socialministeren pligt til at forhandle med udvalget, inden afgørelse træffes. Ved loven oprettedes desuden en revalideringsafdeling som en særlig afdeling af invalideforsikringsretten med beføjelse til at træffe endelige afgørelser om ydelse af individuel hjælp til revalidering.

På det lokale plan oprettedes i hvert amt et amtsrevalideringsudvalg samt i alt 12 revalideringscentre. Med hensyn til ydelse af individuel bistand er der i vidt omfang sket en decentralisering, således at beføjelsen til at træffe afgørelse i første instans i de fleste tilfælde ligger hos revalideringscentre eller de sociale udvalg. Antallet af personer, der henvender sig til revalideringscentre om bistand, udgør 10.000 til 11.000 årlig. Revalideringscentre har i året 1964-65 iværksat erhvervs-mæssige foranstaltninger gennem henvisning til revalideringsinstitutioner, gennem individuelle optrænings- og uddannelsesforanstaltninger og gennem ydelse af hjælp til værktøj og arbejdsmaskiner m. v. i ca. 10.000 tilfælde.

Arbejdsanvisning for erhvervshæmmede varetages af den offentlige arbejdsanvisning i forbindelse med revalideringscentret. I året 1964-65 har ca. 7.000 erhvervshæmmede opnået normalt arbejde. Af disse har 6.000 fået erhvervsmæssig bistand, herunder til kortere eller længere optræning eller uddannelse.

Det er som foran anført regeringens opfattelse, at loven stadig udgør et hensigtsmæssigt grundlag for revalideringsarbejdet. Dette synspunkt deles af samordningsudvalget, hvori de i revalideringsarbejdet interesserede myndigheder og organisationer er repræsenteret, og hvor de problemer, der på for-

skellige områder opstår under udførelsen af revalideringsarbejdet, gøres til genstand for forhandling. Samordningsudvalget har endvidere givet udtryk for, at der endnu ikke er indvundet tilstrækkelige erfaringer til en revision af loven. Da regeringen er enig i, at der bør indvindes yderligere erfaringer, førend der tages stilling til spørgsmålet om en revision af revalideringsloven, foreslås det, at revisionen af loven udsættes til folketingsåret 1970-71.

I den af administrationsudvalget af 1960 afgivne 4. betænkning er det foreslået, at der for at opnå en bedre koordinering af revalideringsarbejdet oprettes et direktorat. Til dette direktorat foreslås det at henlægge de ikke-departementale opgaver inden for særfor sorgen og revalideringsområdet, der nu varetages af socialministeriet, invalideforsikringsrettens revalideringsafdeling, arbejdsdirektoratets virksomhed vedrørende revalideringscentrenes administration og sygekassedirektoratets revisionsvirksomhed vedrørende hjælp ydet af invalideforsikringsfondens midler.

Regeringen har tiltrådt, at det foreslåede revaliderings- og forsorgsdirektorat oprettes, idet der herved sker en samling og forenkling af administrative funktioner.

Det foreslås derfor, at invalideforsikringsrettens revalideringsafdeling omdannes til et revalideringsnævn med revaliderings- og forsorgsdirektøren som formand. Det foreslås endvidere, at socialministeren skal kunne bemyndige revaliderings- og forsorgsdirektøren til at godkende revalideringsinstitutioner efter lovens § 5 og beskyttede virksomheder efter lovens § 10 samt uddannelsesforanstaltninger efter lovens § 11. Der henvises herom til forslaget punkter 7 og 11-12.

Om de enkelte forslag bemærkes følgende:

Til § 1.

Til nr. 1.

Forslaget er en følge af, at revaliderings- og forsorgsdirektoratet overtager de invalideforsikringsretten hidtil påhvillende funktioner inden for revalideringsområdet.

Til nr. 2-4.

De afgørelser, der har været truffet af invalideforsikringsrettens revalideringsafdeling, foreslås henlagt til det foreslåede revalideringsnævn.

Til nr. 5.

De omhandlede institutioner skal godkendes af socialministeren efter forhandling med samordningsudvalget vedrørende revalidering. Forhandlingerne har hidtil fundet sted i et af samordningsudvalget nedsat underudvalg vedrørende institutioner. Det

foreslås, at socialministerens godkendelse gives efter indstilling fra revaliderings- og forsorgsdirektøren, der skal forhandle indstillingen i et særligt udvalg, omfattende en del af samordningsudvalgets medlemmer, jfr. bemærkningerne til nr. 17.

Til nr. 6.

Ændringen, der er redaktionel, er en følge af gennemførelsen af lov nr. 169 af 31. maj 1961 om offentlig forsorg.

Til nr. 7.

Det foreslås, at socialministeren skal kunne bemyndige revaliderings- og forsorgsdirektøren til at godkende de omhandlede revalideringsinstitutioner. Bestemmelsen agtes anvendt til at henlægge de ikke-departementale opgaver til revaliderings- og forsorgsdirektøren.

Til nr. 8-10.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 11-12.

Det foreslås, at socialministeren skal kunne bemyndige revaliderings- og forsorgsdirektøren til at udøve de socialministeren tilkommende beføjelser. Bestemmelserne agtes anvendt til at henlægge de ikke-departementale opgaver til revaliderings- og forsorgsdirektøren.

Til nr. 13.

Det foreslås, at amsrevalideringsudvalgenes årlige beretninger afgives til revaliderings- og forsorgsdirektøren, idet det påhviler direktoratet på centralt plan at virke til fremme og samordning af revalideringsarbejdet.

Til nr. 14-15.

Det foreslås, at tilsynet med de godkendte revalideringsinstitutioners og revalideringscentrenes virksomhed udøves af revaliderings- og forsorgsdirektøren. Bestemmelserne følger af, at de ikke-departementale opgaver vedrørende revalidering ønskes henlagt til revaliderings- og forsorgsdirektøren.

Til nr. 16.

Det foreslås, at en repræsentant for revaliderings- og forsorgsdirektoratet indtræder i samordningsudvalget vedrørende revalidering.

Til nr. 17.

Det foreslås, at en del af medlemmerne af samordningsudvalget vedrørende revalidering skal bistå revaliderings- og forsorgsdirektøren i sager om

etablering og drift af revalideringsinstitutioner og beskyttede virksomheder m. v. De pågældende medlemmer er repræsentanterne for arbejdsmarkedets parter, invalideorganisationerne, visse kommuner, finansministeriet, sundhedsstyrelsen samt Samfundet og Hjemmet for Vanføre.

Det foreslås endvidere, at revaliderings- og forsorgsdirektøren skal være formand, og at der tilforordnes en repræsentant for socialministeriet, samt at socialministeren skal kunne udnævne yderligere medlemmer.

Til nr. 18-19.

Det foreslås, at invalideforsikringsrettens revalideringsafdeling omdannes til et revalideringsnævn med revaliderings- og forsorgsdirektøren som formand.

Til nr. 20.

Bestemmelsen skyldes ønsket om at kunne tilkalde de fornødne speciallæger.

Til nr. 21-22.

Ændringerne er en følge af, at revalideringsafdelingens beføjelser foreslås overført til revalideringsnævnet.

Til nr. 23.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 24.

Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 2.

Det foreslås, at socialministeren skal bestemme tidspunktet for lovens ikrafttræden. Bestemmelsen er en følge af, at tidspunktet for oprettelsen af revaliderings- og forsorgsdirektoratet endnu ikke har kunnet fastsættes, bl. a. på grund af vanskeligheden ved at finde lokaler til brug for direktoratet. Loven forventes dog sat i kraft senest den 1. januar 1967.